

קטעי עתונות
 מוֹנִיטוֹר
 - אוג' 1988

ה מנצח

**בתור סייר
 מצורף**

מה הוא רוצה ממני? זמר של נומי. משורר של נומי. צמיג. ישנו עוד מפעל של צמיגים - "שמשוך". מה שמוכר לי את אימרתו החכמה של **לוי אשכול**. מיד לאחר מלחמת ששת הימים באו אליו הנגולים המצליחים - שקודם, בתקופת הממתנה, זרקו את הדגות שלהם על שולחנו מרוב עצבות. כעת, לאחר המלחמה, הם באו אליו, אל יורשו של קוהלת, ושאלו כיצד יציג את ישראל המנצחת בפני קהל המגביות בארה"ב. כיצד יבואו לתאר את הניצחון - ויבקשו סוף בעדו בעונה אחת? אמר להם ראש הממשלה השלישי שלנו: "תתארו את ישראל כשמשוון דער נבדיקער", כלומר - כשמשוון הגיבור המיסכן. כך גם מפעל "שמשוך". לאחר ש"אליאנס" מקרטע, הוא נשאר השמשון היחיד. רק

בלילות הקיץ הלוחטים, כשאינני נרדם, אני זוכר בעצתה של סבתא: "תספור כבשים" - וסופר צמיגים. תאוונת דרכים - צמיגים. אינתיפאדה - צמיגים. "אליאנס" - בטח צמיגים. מה זה צמיג? נומי. **חיים ויצמן**, המציא תחליף לומי במלחמת העולם הראשונה, והציל את בריטניה ואת ישראל. התמורה היתה - "הצהרת בלפור", כלומר בית לאומי ליהודים. כעת מנסים הפלשתינאים להשיג לעצמם בית לאומי בעזרת צמיגים בוערים. באמצעות הנומי. כך גם פועל "אליאנס". הם רוצים הגדרה עצמית-פעולית. הם רוצים לנהל בעצמם את המפעל, בלי מפקד, בלי **קיסר בלי טאון**. וגם הנהגים בכבישים כך: רוצים להשתולל, בלי שהצמיג יניד להם מתי צהוב

איוו: מרק קפציץ

הוא בלבד מייצר צמיגים. "זן ראגד" קונים אצלו, אך מהצבא עדיין לא פנו אליו. הם פונים לחרל. כך, לפחות, מעיד האלוף **מנחם עיני**. גם מהאינתיפאדה לא פנו, עדיין, ל"שמשוך". הם פלשתינאים - יורשי הפלישתים. והפלישתים, כידוע, שטאו את שמשוון. הוא הפיל עליהם את היכלדגון באשדוד. "תמות נפשי עם פלישתים", הוא אמר - שמשוון. אז מה שהפלשתינאים יפנו כעת ל"שמשוך" ויקנו ממנו צמיגים! שטות. הם יעדיפו לשלוח את הדלילות שלהם כדי להביס את הצמיגים של "שמשוך", כדי לגזור את מחלפותיו. נשאר רק האוחזים בהגה. אלו הרוזנים של **ג'ו קריידן**. רגע, של **אייל גפן**. אומרים לי שהקול קולו של קריידן והדיים יי גפן. וכך קורה שהאוחזים בהגה, במקום לקנות צמיגים - קונים "טוטר אוטר".

בועז אפלנאום

ומתי אדום. הם רוצים ירוק כל הזמן. אבל, ירוק הוא הצבע של אשף - שמתם לב? אז מה? לנהגים ברכב **ולעופאת** - החיה הדור רגלית המוקנת תמידית - יש אותו הדגל? כנראה שכן. **משה עמירב** היה הממונה על הבטיחות בדרכים במשרד התחבורה, לפני שנהיה שגרירו של ערפאת בישראל. כעת הוא נמצא במפלגת המרכז, מפלגת הנומי. יש לה מיסגרות מתרחבות, גמישות - היא מסוגלת לקלוט אותו ואת **יחזק ארצי** ואת **יחזק ברמן** ואת **יחזק יצחקי**. את כל היצחקים.

"תחת שמי ים התיכור", כך שר **שלמה ארצי**. בנו של **יחזק**. אין לי כוח אליו. כל היום הוא עומד על הגזזתה ומסיף לי מוסר. מרעיף עלי אמיתות נחיות. מלמד אותי, בבוה, בכפייה, מה טוב בשבילי. "חציעולם לוקח סם". בינדייל. עד שהוא בא לא ידעתי את זה. "עוד מעט בחירות", ואבא שלו הפסיד בפריימריז במפלגת המרכז. למה הוא לא מלמד את אבא שלו

קטעי עתונות
 19 אוג' 1988 **הארץ**

228

יכ' כ' למנצחיים ז'וי אלכו
 על מחמה
 אני מועצ
 ז'ג' וקשני

33

צ'ור: א'א' צ'ז'ונ'וס

אזור
 נפשי
 את
 פאמר
 ז'א
 י'ג'
 ז'החשוק